

اول ماه مه و شمه ای از مبارزات کارگران و زحمتکشان در سالی که گذشت

اول ماه مه هر سال فرصتی است تا ارزیابی از جنبش کارگری و فعالیت های آن در یک سال گذشته بعمل آید و از تجربیات آن درسهای لازم گرفته شود. اگر جنبش کارگری را با خواست ها و مطالبات و نیز اشکال مختلف مبارزه آن در نظر بگیریم و به مجموعه کنش و واکنشهای درون کارگران را جنبش کارگری نام نهیم که در درک از مفهومی این نام اختلاف نظر است. باید گفت که جنبش کارگری بنا بر موقعیت عینی خود و نقش اش در اقتصاد سرمایه داری مدام در جنبش بوده، هست و خواهد بود. از این منظر اعتصابات و اعتراضات گسترده کارگری که البته در سال گذشته همزمان با شیوع ویروس کشنده کرونا با محدودیتهای زیادی مواجه بود، اما کم و بیش به حرکت خود ادامه داد و نمیتوانست ادامه ندهد، زیرا وضعیت اقتصادی وخامت بار کارگران در سال گذشته با شیوع ویروس کرونا و افزایش مداوم قیمت مایحتاج اولیه، بیکاری و بیکارسازیهای گسترده و مشکلات پر شمار دیگر نظیر سطح پائین حقوق و دستمزد، معوقات مزدی، تامین اجتماعی و بهداشت و ایمنی محیط کار، قراردادهای موقت، بیکارسازیهای گسترده و از همه مهمتر نداشتن حق تشکل مستقل مواجه بود.

ادامه در صفحه ۲

اول ماه مه ۲۰۲۱

(۱۱ اردیبهشت ۴۰۰) روز تجلی همبستگی کارگران سراسر جهان و یکصدمین سالگرد برگزاری مراسم اول ماه مه در ایران را به شما شادباش میگوئیم!

کارگران مبارز! روزتاریخی اول ماه مه فرا میرسد. برغم نظام منحن سرمایه داری و دگرگونیهای اوضاع فاجعه بار ناشی از تعرض سرمایه داران و صاحبان قدرت و ثروت بر نیروی کار و زحمت و شیوع گسترده پاندمی کرونا که تاکنون میلیونها نفر از مردم جهان - عمدتاً از طبقات محروم و زحمتکش - را در کام مرگ و بیماری فرو برده است، این روز فرخنده و نیز توده های مردم را رقم زد، یکصدمین سالروز برگزاری اول ماه مه در ایران را به شما کارگران ایران و سراسر جهان شادباش میگوئیم. ثروت های باد آورده شان افزودند.

ادامه در صفحه ۴

مسئله سازماندهی و هدایت مبارزات کارگران!

صفحه ۵

اطلاعیه های مشترک:

” جنبش کارگری . موانع پیش رو. و وظائف ما “
متن سخنرانی رفیق آرش در سمینار مشترک شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست.
بمناسبت اول ماه مه. روز جهانی کارگر.

صفحه ۸

اعلامیه شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست به مناسبت اول ماه مه: علیه سرمایه داری. زنده باد انقلاب کارگری!

صفحه ۶

چگونه در وصف تو بنویسم ای والامقام

صفحه ۱۱

کمپین «نه به جمهوری اسلامی» و مصاف های چپ و راست

صفحه ۱۰

اول ماه مه و شمه ای از مبارزات کارگران و زحمتکشان در سالی که گذشت.

خ-عمواوغلی

داری و ضرورت حمایت قاطع مردان کارگر از حقوق و مطالبات زنان برجسته تر کرد.

اما با وجود تداوم سرکوب و محدودیت های ناشی از شیوع گسترده ویروس کرونا در یکسال گذشته بسیاری از شهرها و روستاهای کشور شاهد حرکت های مختلف کارگران و زحمتکشان بود.

سطح مطالبات بخشهای مختلف کارگران و زحمتکشان و نیز اعلام همبستگی و بکارگیری اشکال مختلف مبارزه و اعتراض نسبتا گسترده بود همزمان سیاست سرکوب و زندانی کردن، صدور احکام زندان و ایجاد تفرقه و کارشکنی و بکارگیری انواع دسایس هرچند مانع سازمانیابی گسترده و سراسری کارگران بخشهای مختلف بود اما موارد متعددی شاهد همبستگی بخش های مختلف کارگری و معلمان و بازنشستگان بودیم.

رژیم حاکم از متشکل شدن مستقل کارگران چه در عرصه صنفی و اتحادیه ای و سنیدکائی و چه در عرصه حزبی بشدت جلوگیری میکند. تشکلهای مستقل موجود نظیر سندیکای هفت تپه، شرکت واحد، شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان و اتحادیه آزاد کارگران با انواع فشارها و اتهامات امنیتی و دستگیری و زندان فعالین خود مواجه اند. بعلاوه در سال گذشته نیز بسیاری از کارگران با اتهاماتی نظیر اعتراض به دستمزدهای پائین، معوقات مزدی، امضای بیانیه ها و فراخوان ها، اعتراض به فساد مدیران و نهادهای وابسته به حاکمیت، اخراجها، شرکت در گروه های اینترنتی و امثال اینها بازداشت و محکوم شدند.

استخدام زنان مجرد را با تعهد به عدم ازدواج و بارداری موکول میکنند. در عین حال باید در نظر گرفت که بیشتر زنان در کارگاه های کوچک کار میکنند که از شمولیت قانون کار فعلی نیز خارج بوده و کارفرما به هرطریق که بנفع اش باشد با آنها قرارداد های موقت امضا میکند و یا بصورت ساعت کاری و یا کنتراتی به حد اکثر بهره کشی مبادرت میورزند. کارگران زن کوره پزخانه ها که نزدیک به نیمی از نیروی کار این بخش را تشکیل میدهند از این زمره هستند که با وجود تحمل کار طاقت فرسا و استثمار شدید صدایشان بجائی نمیرسد.

سال گذشته در مبارزان کارگران هرچند که زنان نیز مشارکت داشتند ولی پشتیبانی و طرح مسائل زنان کارگر در فعالیت پیشروان کارگری و تشکلهای موجود انعکاس درخوری نداشت که ضرورت دارد این ضعف و کمبود در سال پیشرو برطرف شود بویژه نقش مهم و بی بدیل زنان در ارائه خدمات اجتماعی در دوران شیوع کرونا و فداکاری و از جان گذشتگی پرستاران و سایر کارکنان این رشته که با حقوق های نامکفی بشدت استثمار میشوند و اعتراضات اجتماعی آنها در مقاطع مختلف نقش برجسته زنان کارگر و زحمتکش را در مبارزه علیه ستم و استثمار و زور و سرکوب نظام سرمایه

ادامه از صفحه یک ... بطورمثال طبق گزارشات منتشره حداقل ۷۵۷۷ کارگر در طی یکسال اخیر در طی حوادث کار مجروح شدند. دستکم ۱۷۹۰ تن از کارگران نیز در همین مدت در طی حوادث کار جان خود را از دست دادند. بنابر اعلام پزشکی قانونی در طی ده سال گذشته ۱۶ هزار نفر در حوادث ناشی از کارجان خود را از دست داده اند یعنی سالانه ۱۶۰۰ نفر کارگر بخاطر نبود ایمنی محیط کار جانباخته اند و طبق گزارش مرکز آمار بیش از ۳۵ هزار کارگر بیش از دو هزار و سیزده ماه معوقات مزدی دارند که طبیعتا واقعیات در آمارهای رسمی منعکس نمیشوند. میلیونها نفر از کارگران مشاغل خود را از دست داده اند که زنان بخش بزرگی از این بیکاران را شامل میشود و بدون داشتن حقوق بیکاری و چشم انداز بازگشت به کار و یا یافتن شغل مناسب به صف اعتراضات میپیوندد. در این میان زنان کارگر علاوه بر تبعیض جنسیتی اولین گروه از نیروی کار بودند که در سال گذشته مشاغل خود را از دست دادند در حالیکه اساسا سطح اشتغال زنان در جمهوری اسلامی بسیار پائینتر از مردان است و همینطور حقوق و دستمزدهای کمتری میگیرند واحد های تولیدی عمدتا از استخدام زنان متاهل خودداری میکنند و در موارد متعددی

دارد. در این میان مبارزات کارگران هفت تپه، هپکو اراک، خط و ابنیه فنی راه آهن، کارگران پیمانی نفت و اعتراضات معلمان و بازنشستگان و مستمری بگیران تامین اجتماعی از رویدادهای برجسته مبارزات کارگران و زحمتکشان در سال گذشته بود که برغم تشدید سرکوب و دستگیری و صدور احکام سنگین و شرایط محدودیت های کرونائی از تداوم مبارزه و مقاومت باز نماندند و تجربیات گرانبها و برگهای زرینی از مقاومت و ایستادگی بر سرخواستها و مطالبات خودبردفتار جنبشهای اجتماعی افزودند.

در شرایط کنونی جادارد تا کارگران پیشرو و عناصر کمونیست وانقلابی با تشکیل کمیته های کارخانه و محلات و حضور موثر در تجمعات و اعتراضات مختلف کارگران و زحمتکشان به ارتقاء سطح آگاهی سوسیالیستی، شکل یابی و اتحاد مبارزاتی توده های کارگرو زحمتکش یاری رسانند.

خ-عمو اوغلی

فروردین ۴۰۰

کانون انجمنهای صنفی کارگران که وابسته به حاکمیت است، خط فقر را ده میلیون تومان اعلام کرده بود و تشکلهای کارگری نیز سطح دوازده میلیون تومان را پایه حداقل دستمزد اعلام کرده بودند و به گفته وی بیش از ۶.۵ میلیون نفر از روی نداری تحت پوشش گداخانه ای بنام کمیته امداد رفته اند و بیش از چهارده میلیون نفر دیگر نیازمند کمک هستند که هیچگونه یاری دریافت نمیکند. با این وصف اعتراضات گسترده کارگری در مجموع با طرح مطالباتی نظیر افزایش دستمزد ها، لغو خصوصی سازی، پرداخت حقوق های معوقه، تامین بهداشت و ایمنی محیط کار، جلوگیری از اخراجها، پایان دادن به قراردادهای موقت و نظائر اینها فراتر رفت و خواست ها و مطالباتی نظیر آزادی تشکل و حزب، مبارزه با فساد و رانت خواری، ممنوعیت کار کودکان، تحصیل رایگان، رفع قوانین تبعیض آمیز درباره زنان و کارگران مهاجر و آزادیهای سیاسی و غیره را در بر گرفت که نشان از ارتقاء سطح خواستههای اقتصادی و سیاسی طبقه کارگر در سال گذشته را

طی یکسال گذشته نزدیک به چهل نفر از فعالان کارگری بازداشت شده اند از جمله چهار نفر از کارگران هفت تپه ۵ نفر از کارگران شهرداری کوت عبدالله شش نفر از مدافعین کارگران هفت تپه وعده دیگری از پرستاران و معلمین و هنرمندان و نویسندگان بازداشت شده اند که از میان آنها ۴۶ فعال کارگری به ۶۳۶ ماه زندان و ۳۱۰۸ ضربه شلاق، ۵۱ نفر به مراکز امنیتی و بیدادگاه ها کشانده شده اند علاوه بر اینها هزاران کارگر از کار اخراج و به لشگریکاران پیوسته اند که اغلب آنها فاقد بیمه های اجتماعی و حقوق بیکاری هستند.

سال گذشته مسئله افزایش دستمزدهای پایه نیز یکی دیگر از چالشهای طبقه کارگر محسوب میشد که همچنان ادامه دارد. اواخر سال گذشته شورای ضد کارگری کار با افزایش ۳۹ درصدی حداقل دستمزد ۱۴۰۰ را به دو میلیون و ششصد و پنجاه هزار تومان افزایش داد همزمان مبلغ بن خوار و بار به ۴۵۰ هزار تومان و هزینه مسکن ۶۰۰ هزار تومان تعیین شد در حالیکه پیش از آن رئیس

تراکت شماره (۱) پنجاه و یکم اول ماه مه (۱۹ اردیبهشت ۴۰۰)

کارگران مبارز!

مبارزات اقتصادی طبقه کارگرتنها در ارتباطی صحیح و تلفیق اصولی با مبارزه سیاسی علیه طبقه حاکم است که هم به بهبود وضعیت توده های کارگر کمک میکند هم به ارتقاء سطح آگاهی طبقاتی و تشکیلی آنها منجر میگردد.

در شرایط کنونی اتحاد کارگران و زحمتکشان تحت ستم و استثمار در یک جبهه انقلابی و واحد، گامی مهم در مبارزه برای رسیدن به خواستها و مطالبات سیاسی و اقتصادی و نیز تجمیع نیرو گرد جنبش کارگری در نبرد علیه طبقه حاکم و قدرت سیاسی سرکوبگران است.

با شعار کار- مسکن- آزادی و اتحاد- مبارزه- پیروزی به استقبال اول ماه مه برویم و دست از کار بکشیم و در هر موقعیت و مکانی هستیم و به هر نحو که میتوانیم در اول ماه می اتحاد و همبستگی خود علیه سرمایه داری را بنمایش بگذاریم.

سرنگون باد نظام سرمایه داری حاکم - زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست
۲۷ فروردین ۱۴۰۰

کمیته تبلیغات و انتشارات فدائیان کمونیست
<https://fedayi.org/>
فروردین ۱۴۰۰

اول ماه مه ۲۰۲۱ (۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۰) روز تجله همبستگی کارگران سراسر

جهان و یکصدمین سالگرد برگزاری مراسم اول ماه مه در ایران را به

شما شاد باش میگوئیم!

که این قوانین را به اجرا دریاورد . قوانینی که تماما خلاف موافقت استشارگران و حکمرانان برسرنوشت طبقه کارگر است . روزی که نیروی عظیم کارگران متحد در برابر قدرتی که امروز بر سرنوشت همه انسانها حکم میراند ، صف آرائی میکنند .. « در آن زمان حق با رفقای ما بود و آنها بدرستی دریافته بودند که درمصاف کار و سرمایه نیروی کار تنها به قدرت متحد و انقلابی خود متکی است. شعار اول ماه مه امسال ما اتحاد رمز پیروزی است .

رفقا !

اتحاد رمز پیروزی است و پراکندگی و تفرق جز شکست نتیجه ای در بر نخواهد داشت. سازمان اتحاد فدائیان کمونیست ضمن حفظ استقلال طبقاتی خود همواره برای متحد کردن مبارزات کارگران و زحمتکشان وسازمانهای انقلابی و نیز برپشتیبانی ازهر جنبش انقلابی علیه وضع اجتماعی وسیاسی موجود تاکید کرده است و بسهم خود تلاش میکند طبقه کارگر را برای احراز رهبری جنبش انقلابی علیه نظام استثماری و ستمگر حاکم برای رسیدن به آزادی وسوسیالیسم یاری رساند.

زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر!

زنده باد اتحاد وهمبستگی کارگران سراسر جهان!

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی ایران

زنده باد سوسیالیسم سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

نهم اردیبهشت ماه ۱۴۰۰

کارگران معادن، کارخانه‌های تولیدی و شهرداری‌ها، مبارزه معلّمان و پرستاران و بازنشستگان بودیم . تشدید تضاد آشتی ناپذیر کارگران و زحمتکشان بامافیای قدرت و ثروت حاکم بر کشور از یکسو و منطق مبارزات جاری اقتصادی وسیاسی در شرایط مشخص کنونی که مبارزات کارگران و زحمتکشان در پراکندگی بسر میردا ز سوی دیگر، تشکل واتحاد کارگران و زحمتکشان هم سرنوشت در جبهه ای انقلابی در مبارزه علیه نظام استثماری و ستم گر حاکم را بیش از پیش ضروری ساخته است . فراخوان اخیر تعدادی از تشکلهای مستقل کارگران، معلّمان و بازنشستگان برای ایجاد کمیته ای برای هماهنگی مبارزات مشترک نشاندهنده درک ضرورت رزم مشترک کارگران و زحمتکشان جامعه برای رسیدن به خواستههای اقتصادی و سیاسی شان است.

طبقه کارگر آگاه وسوسیالیست قادر است سائرتوده های تحت ستم واستثمار را حول خواست های انقلابی، آزادیخواهانه وسوسیالیستی خود گرد آورده و رهبری کند.

رفقای کارگر

در سال ۱۸۸۶ در اعلامیه فراخوان کارگران آمریکا برای شرکت در تظاهرات اول ماه مه چنین آمده است.

«یک روز شورش - نه آرامش! روزی که حرف، حرف سخنگویان لاف زن نهاد های اسیر کننده طبقه کارگر جهانی نباشد . روزی که طبقه کارگر قوانین خویش را برپا دارد و قدرت اش را دارد

ادامه از صفحه اول
... اکنون و در آستانه اول ماه مه شاهد شکاف عظیم بین فقر و ثروت هستیم . فقر و نداری، عدم دسترسی میلیونها انسان به کار-مسکن - آزادی، بهداشت، آموزش و تامینات اجتماعی، تامین شغلی وفاجعه محیط زیست ... نتیجه نظامی است که طبقه کارگر و زحمتکشان جهان در پی دگرگونی آن و سازماندهی جامعه ای عاری از ستم واستثمار، زور و سرکوب و جنگ و نابودی هستند و اول ماه مه تجلی اتحاد و همبستگی کارگران جهان در مبارزه علیه سرمایه داری و فجایع آن است.

سال گذشته شیوع ویروس کرونا در ایران نیز فاجعه بار بود. در نتیجه سیاستهای انسان ستیز رژیم جمهوری اسلامی تاکنون نزدیک به سه میلیون نفر به بیماری کرونا مبتلا شده و ده ها هزار نفر جانباخته اند . تورم افسارگسیخته به همراه رکود اقتصادی، تعطیلی صد ها واحد اقتصادی و بیکاری میلیونی کارگران و زحمتکشان بدون داشتن حقوق بیکاری و تامینات اجتماعی لازم، فساد دستگاه های حاکمیتی ، سلطه مافیای قدرت وثروت بر شریانهای اقتصادی کشور، تشدید استثمار و ستم وسرکوب در کنار تحریمهای امپریالیسم آمریکا شرایط سخت و طاقت فرسائی را بر اکثریت توده های کار و زحمت تحمیل نموده و جامعه را با فجایع عظیمی روبرو کرده است.

اما برغم همه اینها سال گذشته نیز همچون سالهای قبل شاهد گسترش مبارزات کارگران، هفت تپه، هپکو، و آذرب، مبارزه کارگران پیمانی صنعت نفت، کارگران راه آهن و برق،

مسئله سازماندهی و هدایت مبارزات کارگران!

ارائه و عملی نمودن طرحهای کاذب از سوسیالیسم بدون طبقه، سوسیالیسم فاقد نیروی مادی تحقق آن، مبدل خواهد شد.

ما در مبارزه برای تشکیل حزب طبقه کارگر، و در نفی عوامل نافی چنین حزبی و مدل های کارتونی و کاذب از چنین حزبی، بارها تاکید کرده ایم که حزب کمونیست نه

حاصل فلان اعتقاد محافل روشنفکران مارکسیست است و نه حاصل جمع عددی کارگران منفرد، بلکه چنین حزبی تنها تشکل سیاسی پیشروان و رهبران عملی جنبش طبقه کارگر و کیفیت نویسی در روند سازماندهی طبقه، و عوامل تحکیم و تثبیت دستاوردهای جنبش پرولتاریا در عرصه مبارزه با بورژوازی و سازمان یافتگی آن در مقیاس توده ای است.

اصولاً برای کمونیست ها، کار کمونیستی تنها زمانی مفهوم می یابد که با زندگی و مبارزات طبقه کارگر گره خورده باشد و در جریان مبارزات روزمره کارگران و هدایت عملی آن به میوه نشسته و نیروی پیش برنده خود را از میان خود طبقه و در جریان عملی ایجاد نماید. سخن گفتن از کار کمونیستی بدون چنین ارتباطی بین کمونیسم و جنبش طبقه کارگر مسلماً حرف پوچی است و کمونیسم بدون طبقه، بدون گره خوردگی با موجودیت عینی و حرکت بر بستر مادی موحد کمونیسم، تنها ایده بدون پایه و در بهترین حالت تاکید بر فرمول های عملی از قوانین تحول اجتماعی و ضروریات تسریع این تحولات در عرصه حرف و ادعا است، به تعبیر دیگری تفسیر تاریخ و توضیح چگونگی علل و ملزومات تغییر جهان، بدون عطف توجه به نیروی مادی این تغییر است.

نقطه عزیمت کمونیست ها، دستیابی به سلاح آگاهی طبقاتی، درک از نقش و

یافتگی صفوف آن است. درست است که آگاهی سوسیالیستی در جریان خود به خودی جنبش کارگری زاده نمی شود و از بیرون به صفوف طبقه رسوخ یافته و در پیوند تنگاتنگ با منافع حیاتی طبقه، به اهرم فرارویی مبارزات آن به یک مبارزه مرگ و زندگی با بورژوازی تبدیل می شود. اما آگاهی سوسیالیستی به تنهایی و بدون پیوند با یک جنبش طبقاتی و تبدیل شدن به عامل هدایت چنین جنبشی، هیچ گاه نمی تواند منجر به تحولی در زندگی طبقه کارگر و مبارزات آن شود.

بستر سوسیالیسم و نیروی مادی آن تنها جنبش طبقه کارگر و خود طبقه کارگر است. انقلاب پرولتری، تنها بر زمینه رشد مبارزات کارگران و آگاهی آنها بر ضرورت ها و الزامات یک تحول انقلابی از جامعه کهنه به ایجاد جهانی نو، می تواند عملی گردد. شکی نیست که بدون سیر چنین روندی در سازماندهی برای انقلاب سوسیالیستی، سوسیالیسم فقط منحصر به محافل روشنفکری مدعی طبقه کارگر، و آگاهی سوسیالیستی به یک شاخص ذهنی و فاقد نیروی مادی - به مفهوم اجتماعی - اقتصادی آن در خواهد آمد و منجر به تشکیل حزبی خواهد گشت، که از بالای سر طبقه و با تمایلات اقل و طبقات غیر پرولتری امتزاج یافته، تنها به عامل مسدود کننده راه تحول بنیادی در جامعه، از طریق

بارها این سوال برای هر فعال جنبش کارگری مطرح شده است که چگونه می توان طبقه کارگر را متشکل نمود؟ رابطه بین تشکل های توده ای کارگری با حصول به آنها یا سازماندهی طبقه برای کسب قدرت سیاسی و سرنگونی بورژوازی چیست؟ و چگونه می توان به این تشکل ها رسید؟ آیا بدون این تشکل ها میتوان به حزب سیاسی طبقه کارگر، حزب کمونیست دست یافت؟

اگر بخواهیم پاسخ روشنی به این قبیل سوالات در شرایط کنونی بدهیم قبل از همه باید جایگاه طرح چنین سوالاتی را در حلقه وظایف امروز خود در جنبش کارگری روشن نماییم.

روشن است که فعالیت ما کمونیست ها و پیشروان طبقه کارگر قبل از هر چیزی معطوف به ایجاد ستاد رهبری طبقه کارگر و سازماندهی پرولتاریا برای سرنگونی بورژوازی و کسب قدرت سیاسی است.

اما این امر مطلقاً نمی تواند یک شبه عملی گردد، نفوذ در صفوف طبقه و سازماندهی آگاه ترین بخش آن به عنوان اهرم هدایت کل طبقه مستلزم کار خستگی ناپذیر است که تمامی حوزه های فعالیت کارگران و مبارزات آنان علیه سرمایه داران و دولت آنها را در بر می گیرد.

حزب طبقه کارگر برآیند تشکل آن در مقیاس توده ای، کیفیت جدیدی در سازمان

اعلامیه شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست به مناسبت اول مه: علیه سرمایه داری، زنده باد انقلاب کارگری!

در آستانه اول مه، روز همبستگی بین المللی طبقه کارگر، رنج و مصائب نظم کاپیتالیستی بیش از هر زمانی طبقه کارگر را در جهان و در ایران تحت فشار قرار داده است. شکاف فقر و ثروت به عریانترین شکل سیمای دنیای معاصر را ترسیم میکند. سرمایه داری از یک طرف با تحمیل فقر گسترده و در بسیاری کشورها فقر مطلق زندگی اکثریت عظیم صدها میلیونی انسان کارکن و کارگران را در آستانه تباهی قرار داده و از طرف دیگر با تامین شرایط کسب سود نجومی اقلیت سرمایه داران صاحب موسسات کاپیتالیستی تداوم استثمار خشن این نظم وارونه و ضد انسانی را تضمین میکند. دولتهای سرمایه داری حاکم در سراسر دنیا، نهاد کارگزار و حافظ منافع همین سرمایه داران و مستقیماً ضد کارگر و ضد منافع اردوی بیشمار کار هستند. کشمکش روزمره و دایمی کارگران و اردوی کارپاسخی به مصائب گسترده و ناهنجاریهای عمیق ناشی از شکاف پایه ای فقر و ثروت تحمیل شده بر طبقه کارگر و بشریت است.

در سال گذشته و جاری اپیدمی کرونا ابعاد فجایع جاری را به سطح غیر قابل تحمل در سراسر جهان رسانده است. میلیونها انسان را به کام مرگ کشاند و در ابعاد دهها میلیونی به آن مبتلا شده اند. اثرات فاجعه کرونا بر نان و جان و معیشت و سلامت انسان بی سابقه و تکان دهنده است. کرونا بیش از هر واقعه ای بدون نقاب ارجحیت سودپرستی سرمایه داری را بر حیات انسان برملا کرد. ناآمادگی و ناتوانی دولتهای بزرگ و کوچک سرمایه داری، برای مقابله با ویروس کووید-۱۹ نه از سر بی امکاناتی و نداشتن دانش علمی و پزشکی، یا بی اطلاعی از راههای موثر مقابله با یک فاجعه طبیعی و پزشکی، بلکه از سر گردش سرمایه در حوزه های سودورزی نجومی به نفع انباشت سرمایه غیر از عرصه های پزشکی و تامین سلامت و معیشت و رفاه شایسته برای انسان است. هم اکنون تولید و توزیع واکسنهای کرونا به بیزنسهای بزرگ سود ورزی در میان قدرتهای بزرگ و شرکتهای دولتهای سرمایه تبدیل شده و به جای تعاون و همکاری در جهت سرعت عمل سریعتر و با کیفیت تر برای مقابله با ویروس کرونا، رقابت و مانع تراشی در مقابل واکسیناسیون سریع و همگانی به قیمت ادامه مرگ و میرانبوه انسانها، جاری است. این حقیقت تلخ نظم وارونه کنونی و اوج ضدیت کارکرد دولتهای سرمایه با حیات انسان است. کارگران و مردم در جهان یکبار دیگر این واقعیت تلخ را تجربه کردند، که این نظام ضد انسانی منشاء فقر و فلاکت و گرسنگی و بیکاری و بیماری و عدم تامین معیشت و عدم تامین درمان و امکانات پزشکی برای شهروندان و مانع مقابله موثر با ویروس کرونا است. سرمایه داری نظم استثمارگر و اسارتبار انسانها است که در روز جهانی کارگر بر واژگونی آن پای میفشاریم.

در ایران فقر و گرسنگی، بیکاری و بیماری، عدم تامین معیشت و سلامت بیداد میکند. شرایط زندگی برای اکثریت جامعه یعنی مردم محروم و کارگر و زحمتکش، هر روز و هر ساعت غیر قابل تحملتر میشود. کرونا نیز به گرانی و گرسنگی و سیل و زلزله و کلیه فروشی و سرکوب روزانه اضافه شد.

رسالت تاریخی پرولتاریا و تلاش بی وقفه در اشاعه آن در جریان مبارزات روزمره طبقه کارگر است. این مسئله که حزب طبقه کارگر حاصل پیوند آگاهی سوسیالیستی جنبش طبقه کارگر است، صحت خود را در مبارزات طبقه کارگر جهانی و در پیروزی های آن نیز به اثبات رسانده است و تنها مدافعان بی حزبی طبقه کارگر و حاملان گرایشات بورژوازی و خرده بورژوازی در جنبش کارگری قادر هستند که تحت انواع و اقسام توجیحات این اصل اولیه هر فعالیت کمونیستی را تخطئه نمایند.

امروز برای ما، سازماندهی و هدایت مبارزات روزمره کارگران حول مطالبات آنها نه تنها از نقطه نظر وضعیت جاری جنبش کارگری، بلکه به لحاظ استراتژیک نیز یک امر حیاتی است. بدون درک پیوند مبارزات جاری کارگران حول درخواستهای فوری شان، ایجاد تشکل های مستقل برای هدایت آنها حول این مطالبات و تحکیم این تشکل ها برای حفظ دستاوردهای کارگران و مسیر تشکل آنها حول اهداف تاریخی خود، نه قادر خواهیم بود نقش فعالی در جنبش کارگری ایفا نماییم و نه امکان آن را خواهیم یافت که بر اهداف خود جامه عمل بپوشانیم. بنابراین روشن است که موفقیت هر اقدامی در سازماندهی طبقه کارگر از مسیر سازماندهی و هدایت مبارزات جاری کارگران و ایفای نقش پیشرو در این مبارزات، به ثمر رساندن آنها و تبدیل دستاوردهای هرچند محدود این مبارزات بوسیله تحکیم نفوذ در میان طبقه کارگر میگردد، که خود بهتر از هر چیزی امکان اشاعه آگاهی سوسیالیستی در میان کارگران را در جریان عملی مبارزه فراهم می سازد.

اعلامیه شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست به مناسبت اول مه: علیه سرمایه داری. زنده باد انقلاب کارگری!

زندگی زیر خط فقر، ابتلای میلیونی به کرونا و مرگ و میر روزمره و نبودن امکانات پزشکی و درمانی و عدم دسترسی به واکسن، مساله عدم تامین معیشت و درمان و واکسن را اکنون به معضل اکثریت عظیم چند ده میلیونی کارگران و مردم ایران تبدیل کرده است. این در شرایطی است که حاکمیت سیاه جمهوری اسلامی و دولت پاسخگوی کمترین نیازهای معیشتی و سلامتی کارگران و مردم نیست. با این شرایط دشوار کارگران به اشکال مختلف برای تحقق مطالبات خود مبارزه کرده و می‌کنند.

در اول مه امسال رسالت جنبش ما، جنبش طبقه کارگر جهانی و جنبش کارگری ایران به عنوان بخشی از اردوی بین‌المللی کارگران، برافراشتن رسالت ادعایمانه و نقد و اعتراض عمیق علیه عملکرد ضد کارگری و ضد انسانی کاپیتالیسم و حکومت‌های سرمایه داری است. با صدای رسالت از همیشه میگوئیم این نظام صلاحیت اداره جامعه را ندارد و باید برود. کارگران که هر روز چرخهای تولید در جهان را بحرکت در میاورند، هر دقیقه نیازهای میلیاردها بشر را تولید میکنند، خود نیز میتوانند، سرنوشت خود را به دست بگیرند، جامعه را اداره و مدیریت کنند. این نظام شایسته بشر امروز نیست. باید سرنگون شود و به جایش آلترناتیو کارگری و سوسیالیستی متکی به اداره شورایی جامعه جانشین شود.

اول مه روز اعلام کیفرخواست طبقه کارگر علیه نظم وارونه کاپیتالیستی، روز اعلام اتحاد و همبستگی حول راه حل کارگری و سوسیالیستی نجات بشریت از رنج و درد و مصائب غیر قابل تحمل نظام سرمایه داری است. طبقه کارگر در هر کشور لازمست به ابزارهای موثر نبرد با دولتهای سرمایه داری

حاکم مجهز شود. حزب کمونیستی و طبقاتی خود را بعنوان ابزار سازماندهی انقلاب کارگری بسازد. به سازمانهای توده ای پیشبرد مبارزات آبی و آبی و اقتصادی و سیاسی خود متکی شود. شوراها و دیگر ارگانهای عمل مستقیم کارگری و توده ای را سازمان داده و برای بزیر کشیدن نظام سرمایه داری و برقراری دولت کارگری شورایی متحد شود.

ما احزاب و جریان‌های کمونیست و چپ همراه با طبقه کارگر ایران در اول مه امسال، ضمن اعلام همبستگی با دیگر بخشهای طبقه کارگر در جهان، اعلام میکنیم، فقر و گرسنگی و بیکاری و بیماری و تداوم اختناق و سرکوب در جامعه را تحمل نمیکنیم. اعتصابات و اعتراضات کارگران، معلمان، بازنشستگان و دیگر بخشهای حق طلب جامعه، علی‌رغم محدودیتهای کرونایی و سرکوب و زندان و بازداشت‌های فعالین کارگری و اجتماعی، تنها گوشه‌هایی از اعتراضات تلنبار شده در حال فوران علیه وضع موجود و جمهوری اسلامی است. در اعتراضات و مبارزات جاری کارگران بر تامین فوری هزینه لوازم زندگی و معیشت مکفی، درمان، سلامت و واکسیناسیون همه ساکنین کشور تاکید میکنند. کارگران در مقابل دستمزدهای چند بار زیرخط فقر دولتی، به روشنی اعلام کرده اند، حداقل دستمزد نباید کمتر از دوازده و نیم میلیون تومان باشد. به علاوه بر تامین بیمه بیکاری مکفی برای همه افراد آماده بکار، آزادی فوری کارگران زندانی و کلیه زندانیان سیاسی، بر آزادیهای سیاسی و حق اعتصاب و تشکل و دیگر خواستههای عاجل اقتصادی و سیاسی طبقه کارگر پافشاری میکند.

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست اول مه را به طبقه کارگر و همه انسانهای

کارکن و معترض به نظم کاپیتالیستی در جهان و ایران تبریک میگوید. به سازماندهندگان اعتصابات و اعتراضات کارگری در سال سختی که گذشت درود میفرستد. با خانواده‌های کارگری و محرومان و کسانی که قربانی بیماری کرونا شدند، اعلام همدردی میکنند. ما از کارگران و رهبران و فعالین پیشرو مبارزات کارگری میخواهیم، با رعایت استانداردهای پزشکی و بهداشتی، با اجتماعات ممکن و ابتکارات متنوع، روز اول مه را گرمی بدارند. در اول مه اعلام کنیم، سرمایه داری مسبب و بانی کلیه مشقات انسانها در کره خاکی است، انقلاب کارگری و سوسیالیسم تنها راه نجات بشریت است!

زنده باد اول مه

زنده باد اتحاد بین‌المللی کارگران

سرنگون باد نظام استثمارگر سرمایه داری

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

اردیبهشت ۱۴۰۰ - مه ۲۰۲۱

امضاها: اتحاد فدائیان کمونیست،

حزب کمونیست ایران، حزب

کمونیست کارگری - حکمتیست،

سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان

(اقلیت) و هسته اقلیت

“ جنبش کارگری، موانع پیش رو، و وظائف ما ” متن سخنرانی رفیق آرش در سمینار مشترک شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست، بمناسبت اول ماه مه، روز جهانی کارگر.

بمناسبت اول ماه مه ۱۴۰۰، روز جهانی کارگر، شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست دو سمینار را در شبکه جهانی زوم برگزار کرد. در این سمینار سخنرانان از سازمان های تشکیل دهنده این شورا شرکت داشتند، رفیق آرش به بنماینده از سازمان در این سمینار شرکت کردند آنچه را که در زیر می خوانید متن سخنرانی این رفیق می باشد

ما شاهد اعتراضات و اعتصابات کارگران در صنایع و واحدهای مختلف از جمله، هپکو، فولاد، آذراب، تراکتورسازی، کشاورزان، معلمان و بازنشستگان، وهفت تپه که در بین این اعتراضات و اعتصابات و در متن بحرانهای لاینحلی که رژیم در آن دست و پا میزند، با مبارزات پیگیرشان، درخشانترین دوران جنبش کارگری ایران را در این چند سال اخیر رقم زدند.

هفت تپه علیرغم اشتباهات ریز و درشت و جدا از اینکه خواسته ها و مطالباتشان تا چه حد برآورد شد یا نشد و یا امروز در چه شرایطی هست، چند ویژگی مهم و برجسته داشت، از جمله گسترش ابعاد جنبش، یعنی از محدوده شرکت به میدانی شهر شورش و از شهر شورش به سایر شهرها گسترش دادند، حمایت از جنبش های اجتماعی و مطالبات توده های کار و زحمت

خواستار لغو اعدام و آزادی زندانیان سیاسی و کارگران زندانی و از همه مهمتر پیش کشیدن بحث مالکیت شرکت و اداره شورای و کنترل کارگری، اینکه این مطالبات در این شرایط با توجه به فرم سرمایه داری ایران قابلیت عملی شدن دارند یا نه، موضوع بحث نیست اما تمامی اینها حکایت از همگرایی و رشد آگاهی طبقاتی کارگران ایران می هد.

می خواهیم این را بگویم که با توجه به اعتصابات و اعتراضات کارگران و ابعاد شرکت

حماسه های باشکوه به تمام جهانیان نشان دادند که با رژیم ارتجاعی حاکم سر هیچگونه سازگاری ندارند و خواستار سرنگونی آن و رسیدن به آزادی و برابری های اقتصادی و اجتماعی در ایران هستند.

اگره مروری کوتاه داشته باشیم بر چند سال گذشته، میبینیم که علیرغم سرکوب و زندان، شکنجه و خفقان حاکم، سالهای اخیر از پربارترین سال های جنبش کارگری در ایران بوده.

یعنی از خیزش گرسنگان در دی ماه ۹۶ به بعد همیشه گفت سرآغاز فصل نوینی بوده در جنبش کارگری ایران، فصلی که ما در اون شاهد گسترش اعتراضات و اعتصابات متعدد و متحد کارگران بودیم بطوریکه در سایه شیوع ویروس کرونا که جنبش های اجتماعی در تمام دنیا فروکش کرده بود به گفته خودی های رژیم، ایران در یک سال گذشته کشور اعتصابات کارگری بوده. فراموش نکنیم که در ایران جمهوری اسلامی زده تجمع و اعتصاب غیر قانونی و جرم محسوب میشه.

در نتیجه همین اعتراضات و اعتصابات دامنه دار بود که کارگران به قدرت واقعی خودشون پی بردن و با شکستن سدی که رژیم برای کنترل کارگران و مرعوب کردن آنها، از ابتدای بقدرت خزیدنش با خون هزاران جان شیفته بنا کرده بود، مستقیم و رو در رو نه تنها مطالبات و خواسته های خودشان را مطرح کردند بلکه نشان دادند، تنها طبقه ایست که به حکم تاریخ، سایر اقشار جامعه را در برابر ظلم و ستم و استثمار سیستم سرمایه داری نمایندگی بکند.

از زمان شکل گیری جامعه سرمایه داری ایران و تثبیت سرمایه داری جهانی، طبقات مسلط در ایران هیچگاه حتی اجازه نداده اند طبقات پائین، حالا چه کارگران باشند و چه دهقانان و چه اقشار کم درآمد، از حق تشکل و تحزب و آزادیهای مدنی برخوردار باشند.

در واقع بورژوازی ایران اساسا با سرکوب و محو آزادیهای سیاسی و حق تشکل و تحزب طبقه کارگر و زحمتکشان، و خرید نیروی کار ارزان به انباشت سرمایه عادت کرده است و به این شیوه تکامل پیدا کرده. البته در این استراتژی، سرمایه داری غرب هم به خاطر منافع اقتصادی و ژئوپلیتیک خودش با طبقات حاکم ایران هم رای و هم زبان بوده است. تنها در دوره هایی که در نتیجه حوادث بیرونی و یا جنبشهای اجتماعی پر قدرت که حکومت های مرکزی ضعیف شده اند، کارگران و توده های محروم توانسته اند تشکلهای صنفی و سیاسی مستقل خود را برپا کنند و برای دوره ای هر چند کوتاه از آزادیهای نسبی برخوردار باشند.

در چند سالی که پشت سر گذاشتیم زمانی که طبقه کارگر ایران با اعتصابات و اعتراضات به اشکال گوناگون در برابر اخراجها، بیکارسازیها و تعرض به حقوق و معیشت خودش، توسط دولت و سرمایه داران مبارزه و مقاومت میکند، توده های مردم تحت ستم و استثمار بویژه زنان و جوانان و دانشجویان، بازنشستگان و اقشار کم درآمد هم در ابعادی توده ای به خیابانها ریختند، و همه شاهد بودیم که خیزش گرسنگان چطور با خلق

انقلابیون بویژه کمونیستها به توخالی ترین عبارات و چسبیدن به شعارهای انتزاعی، یعنی از یاد بردن مبارزه طبقاتی، ائتلاف فرصت ها و دامن زدن به توهم کارگران است واقعیت این است که کمونیست ها، انقلابی ها و چپ ها، نمیتوانند رژیم جمهوری اسلامی را سرنگون کنند، مگر آنکه با قدرت متشکل عظیم بورژوازی ایران و روشنفکران بورژوا و هم پیاله های آنها مقابله کنند و تمامی توده های وسیع تهیدستان شهر و روستا، نیمه پرولترها، کسبه جز، بیکاران، زنان و غیره و غیره را متحد کرده و رهبری کنند.

احزاب و جریانات چپ و کمونیست باید ابتکار اتحاد جنبشهای اجتماعی جاری در یک جبهه انقلابی را در دست بگیرند. در این صورته که زمینه های شکل پیشروترین کارگران در یک حزب انقلابی طبقه کارگر نیز میسر میشه. اگر جریانات چپ و کمونیست دنبال راه چاره هائی نباشند که کنش هماهنگ توده های زحمتکش به پا خاسته سوسیالیست و غیر سوسیالیست را ممکن سازند، در آنصورت از حد فرقه های خیلی «رادیکال» اما منزوی و بی تاثیر فراتر نخواهند رفت.

سپاس از رفقای برگزار کننده این سمینار

برای دیدن فایل ویدئوی این سمینار که شامل سخنرانی سایر رفقا و پرسش و پاسخ می باشد به لینک زیر مراجعه کنید.

<https://www.youtube.com/watch?v=w6jqLcVBsfl>

با طبقه داشته باشد وحد اقل بخش اکثریتی از طبقه را نمایندگی بکند، و تشکیل آن در چشم انداز نزدیک هم نیست، تکلیف چیست ؟

به نظر من در چنین شرایطی که جامعه آستن تحولات مهمی است و نظام حاکم بر ایران با بحران سیاسی عمیقی روبروست، نه تنها اتحاد طیف گسترده ای از احزاب و سازمانها و نهاد ها و تشکلهای و فعالین کمونیست و طرفداران آزادی و سوسیالیسم در یک جبهه انقلابی ضروری است، بلکه تلاش این نیروها برای اتحاد عملی کارگران، بیکاران، حاشیه نشینان، زنان، جوانان، آموزگاران، دهقانان دانشجویان، هنرمندان و استادان، در زیر چتر جبهه ای انقلابی با هدف تغییرات بنیادی در ساختار سیاسی اقتصادی و اجتماعی کشور و برقراری سیستم اقتصادی و اجتماعی نوین مبتنی بر شوراها وظیفه ای فوری و حیاتی است.

جبهه ای انقلابی که بتواند تمامی جنبشهای اجتماعی رادیکال را نمایندگی و آنها را متحد کند و توده های زحمتکش بتوانند زیرچتر آن مبارزات خودشان را سازمان دهند. این جبهه از طریق ارائه برنامه ای انقلابی و تعیین استراتژی و تاکتیک های متناسب با آن، میتواند توازن سیاسی را نیز به نفع توده های زحمتکش مردم تغییر داده و مبارزات روزمره آنها را رهبری کرده و تدارکات لازم برای پیروزی قیام آتی را فراهم سازد.

خلاصه کلام اینکه اعتصابات و اعتراضات کارگران و آرایش اجتماعی توده های زحمتکش مردم که در فاصله یک دهه بیش از سه بار به قیام بر علیه نظام ضد بشری حاکم برخاسته اند هرچند قوی است و نسبت به دشمن برتری دارد، اما بلحاظ سیاسی و سازمانی و امر رهبری انقلابی بسیار ضعیف میباشد. در شرایط ضعف و پراکندگی، شیفته شدن

توده های زحمتکش مردم از دی ماه ۹۶ تا به امروز و شعارهای رادیکال بر ضد تمامیت نظام مستقر حاکم، نشان میدهد که صبر و تحمل جامعه، بویژه اقشار محروم، جوانان، زنان، کارگران و بیکاران به لب رسیده است و روزنه و جرقه ای میتواند خشم فرو خفته و متراکم آنها را رها کند.

در این شرایط وجود حزب پیشرو انقلابی پرولتری از هر زمان دیگر ضروری و لازم است. ولی در شرایطی که بدلائل مختلف از جمله:

دیکتاتوری و استبداد سیاسی عریان چه در گذشته و چه حال،

فردگرایی، پراکندگی و تشتت و فرقه گرایی در نیروهای مدافع طبقه کارگر و عدم پیوند ارگانیک با توده های تحت ستم و استثمار بویژه طبقه کارگر،

ساختار اقتصاد توسعه نیافته کشور و سیاست تعدیل اقتصادی که بوسیله بانک جهانی و صندوق بین المللی پول به رژیم دیکته میشود،

کم کردن حجم سرمایه داری دولتی و رشد سرمایه های بخش خصوصی و تغییر ریل سیاست تعرفه های کمرگی به نفع بخش خصوصی / سیاست تعدیل نیرو. بازگذاشتن دست سرمایه داران و کارفرما در اخراج کارگران. در کل یعنی پیاده کردن سیاست های نئولیبرالیستی به خشن ترین شیوه ممکن،

عدم تلفیق مبارزه علنی و مخفی و نیمه مخفی نیمه علنی،

رفرمیست ها بی جنبش کارگری که در چهارچوب بورژوازی حرکت می کنند و با جناح های از بورژوازی در تند پیچ های تاریخی به سازش میرسند تا سر جنبش رادیکال ضد سرمایه داری را ببرند.

پس با وجود چنین موانعی و نبود حزب و سازمان طبقاتی کارگران که رابطه ارگانیک

کمپین «نه به جمهوری اسلامی» و مصاف های چپ و راست

اخیرا کمپینی تحت نام «نه به جمهوری اسلامی» با امضای افرادی با پیشینه سیاسی، ورزشی، هنری و ... به واسطه تبلیغات رسانه های دستراستی بازار گرمی پیدا کرده است. گردانندگان اصلی پنهان و آشکار این معرکه، ترکیبی از گرایشات مختلف اپوزیسیون راست و بورژوازی هستند. فرشگردیها، شورای مدیریت گذار (که ترکیبی از سلطنت طلبان نرم، گروه هایی از جمهوری خواهان و اصلاح طلبان رانده شده از بارگاه جمهوری اسلامی است)، تعدادی از کارگزاران نهادها و دولتهای امپریالیستی و نیز روشنفکران فرصت طلب صحنه گردان این معرکه بوده اند. احتمالاً بسیاری از امضا کنندگان بیانیه این کمپین، شناختی از گردانندگان پشت پرده آن نداشته اند. از سر نارضایتی از جمهوری اسلامی، یا وحدت طلبی امضایشان را پای بیانیه این کمپین گذاشته اند. غافل از اینکه هدف اپوزیسیون راست از چنین کمپینهایی استفاده از انزجار مردم از جمهوری اسلامی برای گسترش گفتمان و هژمونی راست بر فضای سیاسی جامعه با کمک رسانه های دست راستی همانند «من و تو»، بی بی سی و «ایران اینترنشنال» است. اپوزیسیون راست که شیفتگی عجیبی به ترامپ داشت پس از گزینش بایدن، نگران سازش رژیم با دول امپریالیستی بر سر برجام و احتمال خلل در مناسبات خود با آنها نیز هست چرا که جلب حمایت و پشتیبانی امپریالیسم - که درپوشش «جامعه جهانی» عرضه میشود - بخش مهم و جدایی ناپذیر استراتژی اپوزیسیون راست است. تردیدی نیست که شرایط دهشتناک فقر و فلاکت

اقتصادی و نکبتی که جمهوری اسلامی بر جامعه تحمیل کرده به سیاست «همه باهم» بر علیه رژیم دامن میزند، اما تجربه جنبش ضدسلطنتی و نتایج همین سیاست، نشان داد که بدون داشتن درک روشن از قدرت سیاسی جایگزین تکرار چنین سناریوهایی محتمل است. البته باید در نظر گرفت که چنین کمپینهایی نمادی از مصاف طبقات اجتماعی و گرایشات سیاسی مدافع آنها در فضای سیاسی و جنبشهای اجتماعی نیز هست.

مشکل اپوزیسیون راست بورژوازی با جمهوری اسلامی همواره این بوده که چرا آنها از مناسبات قدرت و کسب سود و چپاول بیشتر و از ساختار دولت سرمایه داری کنار گذاشته شده اند. نگاهی به ترکیب و پیشینه اپوزیسیون راست و شکل مواجه آنها با جنبشهای اجتماعی نشان می دهد که ادعای آنها در باره آزادی های سیاسی و حقوق و اراده مردم، حرف پوچی است و داغ و درفش و شکنجه و کشتار نه تنها وجه مشترک حکومت سلطنتی و جمهوری اسلامی بوده، بلکه چشم انداز سیاست راست بورژوازی برای کنترل و سرکوب جنبش کارگری و اعتراضات ضد سرمایه داری نیز هست.

از نظر اپوزیسیون بورژوازی ایران و شاخه های مختلف آن، اعم جمهوریخواه و مشروطه خواه و ناسیونالیسم ایرانی و ناسیونالیستهای محلی و ملی اسلامیهای از قدرت رانده شده، جابجایی قدرت سیاسی و کنار زده شدن جمهوری اسلامی نباید به واژگونی نظم حاکم سرمایه داری در ایران منجر شود. آنها با تغییر مهره هایی در بالا،

با حفظ ارکان نظام کاپیتالیستی متکی به استثمارشدید و کار مزدی و کار ارزان و تحمیل بیشترین تبعیضات طبقاتی، جنسی، ملی و اجتماعی، با حفظ بوروکراسی و اسکلت حاکمیت بورژوازی و همانطور که چهره های اصلی اپوزیسیون راست امثال رضا پهلوی بارها گفته اند، با حفظ ارتش و سپاه و دیگر نیروهای سرکوبگر، میخواهند حاکمیت سرمایه داری ایران را با همه کارکرد ضد کارگری و ضد مردمی اش از تعرض انقلاب و تحول انقلابی مصون بدارند. این نقطه مقابل مبارزات طبقه کارگر و نیروهای کمونیست و چپ برای سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی بوده و قاطعاً نه مردود است.

کارگران و زحمتکشان! انسانهای شریف و آزادیخواه!

چپ انقلابی و کمونیست در ایران نه تنها مخالف سرسخت رژیم سلطنتی بوده بلکه از همان آغاز علیه رژیم جمهوری اسلامی مبارزه کرده است. زندانها و خاورانها نمادهایی هستند از مبارزه و مقاومت آنها علیه رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی. تاریخ مبارزه برای رهایی طبقه کارگر و پایان دادن به استثمار و ستم و تبعیض و نابرابری و تامین آزادیهای سیاسی و دموکراتیک نیز با سنت مبارزاتی چپ گره خورده و در این راه مبارزینی بسیاری جان باختند. چپ انقلابی و کمونیست مخالف پدر-مردسالاری و مدافع آزادی و رهایی زنان بوده و برای خواستههای سیاسی و اجتماعی آنها مبارزه میکند و همواره بر علیه ستم ملی بوده و برای سازماندهی نهادهای از پایین در این جنبشها تلاش کرده و میکند. به علاوه چپ همواره در جنبش دانشجویی حضوری فعال و موثر داشته و در پویای این جنبش و خواستههای آن در

چگونه در وصف تو بنویسم ای والامقام

اختصاصی برای رفقا در اتحاد فدائیان کمونیست

“ستاره سرخ”

دوره‌های مختلف نقش اصلی را داشته است. از همه مهمتر اینکه چپ انقلابی و کمونیست استراتژی انقلابی و سوسیالیستی را دنبال نموده است. یعنی برعلیه سرمایه‌داری و استثمار و برای بدیل دولت کارگری و شورایی و حکومت خودسامان کارگران و زحمتکشان و پویش جنبش‌های اجتماعی تلاش میکند که جلوه‌های آن را در حضور پررنگ گرایش‌های پیشرو در مبارزات کنونی کارگران، دانشجویان، زنان و آزادیخواهان و طنین‌گفتمان کار، نان، آزادی و اداره شورایی در فضای سیاسی جامعه برجسته شده است.

جامعه ایران در آستانه تحولات مهمی قرار دارد و مصاف‌های اپوزیسیون راست و چپ در اشکال مختلف نیز برجسته‌تر میشوند. شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست، فعالین جنبش کارگری و همه پیشروان جنبش‌های اجتماعی را به مبارزه سازمانیافته و سراسری برای جارو کردن جمهوری اسلامی و مقابله قاطع با ترفندها و طرح‌های جریانات بورژوازی که در صددند در مقابل سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی مانع درست کنند را به همگرایی فزاینده در راستای تحقق بدیل دولت کارگری و شورایی برای نفی هرگونه ستم و استثمار فرامیخواند.

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

فروردین ۱۴۰۰/مارس ۲۰۲۱

امضاها: سازمان اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری- حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت

چگونه در وصف تو بنویسم ای والامقام ؛
ای زحمتکش ؛
ای ستم‌دیده ؛
ای بزرگمرد ؛
ای شیرزن ؛

چگونه در وصف تو بنویسم ای کارگر
چرخ‌های صنعت را نه سرمایه قادر به
چرخاندن است و نه سرمایه دار ، دستان
پرتوان تو ، اراده ی آهنین تو و زور بازوی
توست که صنعت را پیش می
راند...

محصولات کشاورزی نه حاصل علم
کشاورزیست نه حاصل بذر و کود و خاک
مناسب ؛

تویی که با زحمت بی مثال ، با تلاش بی
وقفه ات ، با اراده ی پولادینت
زمین را مجبور میکنی به حاصلخیزی ، به بار
آمدن ، به رویش...

میدانم ممکن است حتی خودت ندانی امروز را
در تقویم جهانی به نامت زده اند
چون مثل خلیپها وقتش را نداری به امور
روزمره بپردازی و حتی تقویم را
نگاه کنی ؛ شنبه با جمعه ، یکشنبه با
چهارشنبه برای تو تفاوتی ندارد ، هر
روز برای تو یک معنا دارد : کار ، تلاش ،
زحمت...

میدانم نیازهای اولیه برای تو آرزوست ، میدانم
دستِ خالی به خانه رفتن چه
حسی دارد ، میدانم از صبح دویدن تا شب
یعنی چه ، جنگ برای بقا را خوب

میفهمم ، میفهمم وقتی فرزندت میگوید نمره
ام عالی شده اما تو نمیتوانی با
حداقل ها تشویقش کنی چه حسی داری ،

میدانم اگر چرخ گردون تو را در نقطه
ای دیگر ، در قشری دیگر ، در طبقه ای دیگر

قرار میداد اکنون جایت با
“آنها” عوض شده بود و دیگر بزرگترین
آرزویت سیر کردن شکم زن و بچه ات
نبود...

آری میدانم خلیپها مثل تو دویدند و به هیچ
نرسیدند و خلیپها مثل “فلانی”
بدون نیاز به دویدن به هرچه خواستند
رسیدند...

در این دنیا زن بودن خودش هنر است ، چه
رسد به زن بودن بعلاوه ی کار کردن
، شرایط اجازه نداد مثل خلیپها “خانمی” کنی
هرچند میدانم که لایقش بودی
اما افسوس که زندگی روی خوشش را به تو
نشان نداد و مجبور شدی برای سیر
کردن شکم فرزندان خودت را فراموش کنی ،
کاری کردی که کلمات در مقابل تو
کم بیاورند و هرچه بگویم نمیتوانم مقامت را
به زبان بیاورم...

مجبور شدی به محیط مردانه بروی ، سخت
کار کنی ، حتی زنانی را دیدم که در
زمین کشاورزی مشغول شدند ، زنانی که در
کارخانه های صنعتی دوشادوش
مردانشان تلاش کردند و عرق ریختند تا از
جنگ زندگی عقب نمانند هرچند

هنوز هم معتقدم زنده بودن با زندگی کردن
متفاوت است اما بازهم می ستایم
تو را که بزرگی ، که قهرمانی ، که دلاوری
که...

“یک می ، مصادف با یازده اردیبهشت روز
جهانی کارگر مبارک”

“ستاره سرخ”

تراکت شماره ۲: بمناسبت اول ماه مه (۱۱- اردیبهشت ۴۰۰)

اول ماه مه نمایش اتحاد جهانی کارگران در مقابل سرمایه داران و قدرت سیاسی آنان است. در این روز فرخنده طبقه کارگر با پیش کشیدن شعارها و مطالبات و خواستههای اقتصادی و سیاسی از طرف خود، توده های مردم را به مبارزه با نظام سرمایه داری دعوت میکند.

در اول ماه مه امسال خواستار:

واکسیناسیون فوری و رایگان تمام اهالی کشور

افزایش دستمزدها با توافق نمایندگان واقعی کارگران!

تامین اجتماعی همه شمول و بیمه بیکاری همه کارگران شاغل و بیکار در شهر و روستاها!

لغو فوری قانون قراردادهای موقت و استخدام رسمی کارگران قراردادی!

توقف اخراجها و بازگشت همه اخراج شده گان به سرکارهای شان!

برابری حقوق زن و مرد و رفع ستم جنسی و جنسیتی در تمامی عرصه های کار و زندگی

پرداخت کمک مسکن استاندارد و متناسب با درآمد خانوار و سطح اجاره بها!

کمک اولاد در حد تامین مخارج آنها

لغو کار کودکان و ایجاد امکانات تحصیلی و تفریحی برای آنها!

آزادی زندانیان سیاسی، آزادی مطبوعات و تشکلات صنفی و سیاسی!

زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران سراسر جهان

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست ۷ اردیبهشت

۱۴۰۰

کار کمونیستی آخر همراه زیر نظر هیئت سیاسی سازمان اتحاد فدائیان کمونیست منتشر می شود. برای تماس با سازمان اتحاد فدائیان کمونیست و یا ارگانهای آن با یکی از آدرسهای زیر تماس بگیرید:

روابط عمومی

webmaster@fedayi.org

کمیته کردستان

Kurdistan@fedayi.org

کمیته آذربایجان

azer@fedayi.org

کمیته تهران

Tehran@fedayi.org

کمیته کرج

karj@fedayi.org

نشریه سیاسی و تحلیلی کار کمونیستی علاوه بر انعکاس مواضع، نظرات و تحلیل های سازمان، انعکاس دهنده مسائل سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی و تاریخی از منظر دیدگاه های مختلف نیز هست. تحریریه نشریه از میان مطالب رسیده انتشار مطالبی را انتخاب و در انوایت قرار خواهد داد که مستقیماً برای این نشریه ارسال شده باشند لذا انتظار داریم انعکاس این مطالب در سایر نشریات و سایت ها با ذکر منبع و نام نویسنده صورت گیرد. از طریق ایمیل آدرس زیر نظرات، پیشنهادات و انتقادات خود را با در میان بگذارید.

kar@fedayi.org

کار . مسکن . آزادی . جمهوری فدراتیو شورانی !